

РЕШЕНИЕ

№ 5799

гр. София, 13.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 02.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7830** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22, ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез юрк С. срещу Решение № Ж- 450 от 29.06.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) в частта по т. II 1, 2 и 3 от същото.

В жалбата са развити оплаквания за неправилност на решението и допуснати в хода на процедурата съществени нарушения на процесуалните правила. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно. Претендира разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

Ответната страна – КЕВР, чрез процесуалния си представител юрк. Б. оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - „Енерго-Про Продажби“ АД не изпраща представител в с.з.

и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – А. М. Г. не се явява и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 62-ри състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

В информационната система на „Електроразпределение Север“ АД (Е.) и Енерго – Про Продажби“ АД (ЕСД) към 27.04.2021 г., като клиент за обект с аб. № [ЕГН] на адрес [населено място], местност Прибой, е регистриран г-н В. М.. При нормална схема, електрозахранването на обекта се е осъществявало от мачтов трансформаторен пост (МТП) „1549“, въздушна кабелна линия НН от МТП до електромерното табло (Т. 1М). МТП „1549“ и въздушна кабелна линия НН от МТП до електромерното табло (Т. 1М) не са собственост на „Електроразпределение Север“ АД. Госпожа А. Г. закупила през 2017 г. имот с разположен в него обект. На 27.04.2018 г. е подала в Е. заявление за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителните мрежи с № 48243. Подадено е и Заявление за продажба на електрическа енергия с № 482437. Към заявлението е приложено и искане за възстановяване на електрозахранването.

На 30.04.2018 г. представители на електроразпределителното посетили обекта и в присъствието на г-н Е.-съпруг на г-жа Г., установили, че липсва въздушна кабелна линия НН от МТП „1549“ до електромерното табло, което от своя страна е предпоставка за невъзможност да се снемат показанията на средството за търговско измерване (СТИ). Съставен е констативен протокол с № 11249614/30.04.2018 г., в който за наличното СТИ с фабричен № 1127021 е описан: тип/модел/година на производство и неговият обхват - В1В, АМС, 2017, 5/60 А. В графа II. Констатирано състояние на измервателните системи и свързващите ги електрически инсталации е записано: „По време на проверката се установи, че няма захранване до Т. 1М съответно и до СТИ няма захранване, за да видят показанията. В района мрежите са частна собственост. Дадени са указания да възстанови захранването до Т. 1М.“.

С писмо с изх. № 5481163/26.08.2020 г. на „Енерго – Про Продажби“ АД до КЕВР /л.23-24/ и с писмо с изх. № 5481176/26.08.2020 г. на „Електроразпределение Север“ АД до КЕВР, дружествата са посочили, че тъй като липсва електрозахранване на горесцитирания обект, както и невъзможността за отчитане на консумираното количество електрическа енергия, ЕСД и Е. не могат да се изпълнят исканото от Г. встъпване в договорни отношения.

В писмо с изх. № 5509823/15.09.2020 г. Е. твърди, че разстоянието между горесцитирания имот и МТП „1549“ е приблизително 500 метра, а от МТП „1549“ се захранват 150 абоната. През 2014 г. в Е. е постъпило колективно заявление от

кооперация „Зеленика“ за безвъзмездно прехвърляне на изградените от тях през 1987 г. - 1989 г. електрическа мрежа и МТП „1549“. Е. е изпратило писмо до кооперацията с искане да им предоставят документи за собственост на мрежата. „Електроразпределение Север“ АД заявява, че към 15.09.2020 г. изисканите документи не са предоставени. Уточнено е още, че имотът е заграден от други частни имоти и до него няма достъп., както и че в обекта липсва консумация от ноември 2007г.. „Електроразпределение Север“ АД твърди, че негови служители не са преустановили преноса на ел.енергия до обекта, а вероятно въздушната кабелна линия, захранваща обекта е прекъсната от собственика на изградената мрежа НН/ниско напрежение/ в района.

В Комисията за енергийно и водно регулиране е постъпила жалба с вх. № Е-13-46-50/28.08.2020 г., от г-жа А. М. Г. чрез адв. М. Т. срещу „Електроразпределение р“ АД и срещу „ЕНЕРГО-ПРО Продажби“.

С Решение № Ж- 450 от 29.06.2021 г. на КЕВР са дадени следните задължителни указания:

1. В 6(шест) месечен срок след получаване на настоящото решение „Електроразпределение Север" АД да извърши необходимите мероприятия, като възстанови електрозахранването на обект с аб. № [ЕГН] до електромерно табло, монтирано до или на границата на имота;
2. В 7(седем) дневен срок след приключване на дейностите по т.1 „Електроразпределение Север" АД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им;
3. В 3(три) дневен срок след приключване на дейностите по т.1 „Електроразпределение Север" АД да уведоми „ЕНЕРГО-ПРО Продажби" АД.

От правна страна съдът намира следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима (решението е връчено на 06.07.2021г., видно от приложеното по делото на лист 11 известие за доставяне, а жалбата е депозирана в КЕВР на 19.07.2021 г.), като подадена от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението отговаря на изискванията за писмена форма по общата норма на чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа всички реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Решението съдържа мотиви и фактически установявания на органа-издател. Решението е издадено с посочено правно основание - чл. 22 ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ вр. чл. 147 ал.2 от Наредба № 3/2013г за лицензиране на дейностите в

енергетиката.

Обжалваното решение на КЕВР е постановено по повод постъпила до Комисията жалба по реда на чл. 22 от ЗЕ. КЕВР е колективен орган, като решението ѝ е взето с пет гласа „за“, от които 4 гласа „за“ от присъстващите членовете на Комисията със стаж в енергетиката, поради което Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган в кръга на предоставените му по закон правомощия, при необходимия кворум и мнозинство за вземане на решението /съгл. чл. 36 ал.1 т.1 вр. чл. 35 ал.2 т.1, ал.3 и ал.4 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация- обн., ДВ, бр. 43 от 12.06.2015 г., в сила от 12.06.2015 г., изм. и доп., бр. 19 от 11.03.2016 г., в сила от 11.03.2016 г./.

В съответствие с чл. 22 ал.5 от ЗЕ, когато Комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.). Съгл. чл. 22 ал.3 от ЗЕ, КЕВР може да съдейства за доброволно решаване на спора в двумесечен срок от подаване на жалбата. По преписката няма данни и не се твърди КЕВР да е упражнила това си право. Жалбата на А. М. Г. е изпратена от КЕВР за становище на „Електроразпределение Юг“ АД.

По жалбата и предвид депозираното становище по нея е изготвен доклад /л.17-20/ по случая от КЕВР (съгл. чл.145 от Наредба 3/2013г.). Проведено е закрито заседание на КЕВР на 28.01.2021г., като е взето решение по жалбата (съгл. чл.147 от Наредба 3/2013г.). Въз основа на взетото Решение по т.4 от Протокол № 129/29.06.2021г. на закрито заседание, е издадено и обжалваното Решение № Ж-450/29.06.2021г.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Не се спори по делото, че като клиент за обект с аб. № [ЕГН] на адрес [населено място], местност Прибой, е регистриран г-н В. М.. При нормална схема, електрозахранването на обекта се осъществявало от мачтов трансформаторен пост (МТП) „1549“, въздушна кабелна линия НН от МТП до електромерното табло (Т. 1М). МТП „1549“ и въздушна кабелна линия НН от МТП до електромерното табло (Т. 1М) не са собственост на „Електроразпределение Север“ АД. Констатирано е, че липсва въздушна кабелна линия НН от МТП „1549“ до електромерното табло, но е налице СТИ с фабричен № 1127021.

Мястото на средствата за търговско измерване на електрическа енергия, използвана от потребителите, е определено първоначално със Закона за енергетиката и енергийната ефективност в редакцията му обн. ДВ, бр. 64 от 1999 г. в чл. 93 във вр. с чл. 27 от Наредба за присъединяване към преносната и разпределителната мрежа на производители и потребители, съгласно която разпоредба електромерните табла се монтират на границата на имота, а самата граница на собственост между електрическите съоръжения на електроенергийното предприятие и на потребителя, се определя от начина на присъединяване и от вида на съоръженията в мястото на

присъединяване.

В тази връзка е нормата на чл. 120 от Закон за енергетиката (обн. ДВ. Бр. 107 от 09.12.2003 г.). В ал. 1 от цитирания член е определено, че електрическата енергия, доставена на крайни клиенти, се измерва със средства за търговско измерване - собственост на оператора на съответната електроразпределителна, разположени до или на границата на имота на клиента, като мястото на средствата за търговско измерване се определя съгласно Наредба № 6, приета на основание чл. 116, ал. 7 от ЗЕ.

В чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6 е регламентирана граница на собственост на съоръженията на оператора на разпределителната мрежа на ниско напрежение, а именно изходящите клеми на СТИ, а в чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6 е определено, че електромерното табло следва да бъде монтирано до или на границата на имота на клиента. В този смисъл практиката на Върховния административен съд (ВАС), а именно Решение № 2981 от 08.03.2021 г. по адм. дело № 6700 от 2020 г.

В конкретния случай СТИ е поставено в имотната граница на А. Г.. Следва да се вземе предвид, че съгласно § 4. ал. 1 – Енергийните обекти и съоръжения, представляващи елементи от съответната преносна или разпределителна мрежа, които към момента на влизането в сила на този закон трябва да бъдат собственост на лицензираните енергийни предприятия, но са собственост на трети лица, се изкупуват от преносното или от съответното разпределително предприятие в зависимост от принадлежността на обекта към мрежите в 12-годишен срок от влизането в сила на този закон. Ал. 5 на същия параграф регламентира следното: възможността за изкупуване на енергийните съоръжения отпада, ако в предвидените за изкупуване срокове изградят собствени съоръжения в замяна на съществуващите.

От доказателствата по делото не се доказва да е изпълнена нито една от двете възможности от „Електроразпределение Север“ АД. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че съоръженията не са прехвърлени, тъй като от страна на прехвърлителя не са представени всички документи. Ако дружеството е установило, че не е възможно да придобие процесните съоръжения, то същото е имало достатъчно време от 2014 г. да изгради собствени такива и да замени съществуващите. Клиентът не следва да подава заявление за проучване за присъединяване, тъй като веднъж вече е бил присъединен, видно и от монтираното СТИ № 1127021, поради което задължение е на електроразпределителното дружество да възстанови електрозахранването, както правилно е посочил КЕВР в своите указания.

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, с което на „Електроразпределение Север“ АД са дадени задължителни законосъобразни указания. Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника на осн. чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100/сто/

лева за настоящата инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, III-то отделение, 62 -ри състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], срещу Решение № Ж-450 от 29.06.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране в обжалваната част.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: